

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2009. év január hó 27. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 18.B.1107/2007/7. számú ítéletét ***helybenhagyja azzal, hogy*** a vádlott által őrizetben töltött idő helyesen 2007. április 22. napjától 2007. április 23. napjáig; a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.1442/2007. szám alatt kezelt DNS-minta iratoknál kezelését rendeli el.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2008. év március hó 3. napján kelt 18.B.1107/2007/7. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 170. § (5) bekezdés I. fordulata) és ezért 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek a végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a vádlott által őrizetben töltött idő beszámításáról. Az eljárás során lefoglalt, az elkövetés eszközéül szolgált kést elkobozta, míg a DNS minta és vérminta lefoglalását megszüntette és megsemmisíteni rendelte. Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést felmentésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.327/2008/1. számú átiratában a bűnösségi körülmények kiegészítését indítványozta azzal, hogy további súlyosító körülményként értékelendő a hozzátartozó sérelmére történt elkövetés, valamint a vádlott által használt eszköz veszélyes volta. Egyebekben az indokolt ítélet rendelkező részében a vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatok helyesbítése mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta, álláspontja szerint véletlen balesetről volt csupán szó, a vádlottat nem terheli büntetőjogi felelősség, ezért felmentésére tett indítványt.

A vádlott a nyilvános ülésen nem kívánt felszólalni, az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában elmondta, hogy készakarva sosem tett volna ilyet, a férje rántotta meg a bal kezét, amiben a kés volt és szinte magára rántotta.

A felmentést célzó fellebbezések nem alaposak.

A fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróság ítéletét, és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, az ügyet kellően felderítette, a lehetséges bizonyítékokat összegyűjtötte és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

Az elsőfokú bíróság rendelkezésére a sértett, a vádlott, valamint a tanúk vallomása, az igazságügyi orvosszakértő véleménye és okirati bizonyítékok álltak. A Fővárosi Bíróság a részben ellentétes vallomások és az orvosszakértői vélemény alapul vételével, mérlegeléssel állapította meg a tényállást. Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság számot adott arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, illetve miért vetett el. Mérlegelési tevékenysége során a logika szabályait messzemenőig szem előtt tartotta. Helytállóan rögzítette a Fővárosi Bíróság a tényállásban - e körben elsődlegesen az igazságügyi orvosszakértői vélemény adataira támaszkodva -, hogy a vádlott a meglökését követően szembe fordult a sértettel és a kezében lévő 10,4 cm élhosszúságú konyhakéssel mellkasa jobb oldalán, közepes-nagy erővel mellbe szúrta. Helytálló az elsőfokú bíróság azon okfejtése, amellyel a véletlen szúrás lehetőségét kizárta.

A védőnek a megalapozott tényállást vitató, a vádlott felmentését célzó érvei minden alapot nélkülöznek.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan, megalapozott, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó.

A Fővárosi Bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése is törvényes. A vádlottnak a cselekményt követő magatartásából, hogy azonnal megkísérelte a vérzést elállítani, majd segítségért ment, azonnal mentőt hívott, valamint az eljárás során mindvégig hangoztatott kijelentéseiből, mely szerint nem akarta a sértettet bántalmazni helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a vádlott cselekményét eshetőleges szándékkal követte el.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel, azok csupán annyiban szorulnak kiegészítésre, hogy további súlyosító tényező a hozzátartozó sérelmére elkövetés, valamint a kés, mint veszélyes eszköz használata. Ezzel szemben az azonnali segítségnyújtás, a sértetti közrehatás olyan büntetést csökkentő körülmény, amely az enyhítő szakasz alkalmazását indokolta. A Fővárosi Bíróság által tettarányosan kiszabott büntetés végrehajtásának próbaidőre

felfüggesztése az adott esetben a büntetlen, első ízben megtevédt vádlottal szemben alkalmas a büntetési célok biztosítására.

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a vádlott fogvatartására vonatkozó adatok eltérnek a kihirdetett „kisítéletben” és az indokolással ellátott ítéletben. A rendelkezésre álló iratokból egyértelműen megállapítható, hogy a kihirdetéskor megszövegezett rendelkező rész tartalmazza a helyes adatokat, a vádlott ténylegesen 2007. év április hó 22. napjától 23. napjáig volt őrizetben. A Fővárosi Ítéltábla ezért az indokolással ellátott ítélet rendelkező részét ennek megfelelően helyesbítette.

Tévedett a Fővárosi Bíróság, amikor az eljárás során lefoglalt DNS minta lefoglalását megszüntette és annak megsemmisítését rendelte el. A bírói gyakorlat szerint azok a tárgyak, amelyeket a büntetőeljárás során a nyomok megőrzése, láthatóvá tétele, szakértői vizsgálat alá vonhatósága, ebből következően bizonyítékként felhasználhatóság érdekében készítenek a bűnügy iratainak részét képezi, az érdemi döntést követően elkobzásukra vagy megsemmisítésük elrendelésére nem kerülhet sor (23/2003. (VI.24.) BM-IM együttes rendelet 35. § (7) bekezdés, és 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1. § (1) bekezdés).

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben megjelölt pontosítás mellett a Be. 371. § alapján helybenhagyta.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

B u d a p e s t, 2009. év január hó 27. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Lassó Gábor s.k.
előadó bíró***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 18.B.1107/2007/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.146/2008/5. számú végzése folytán jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható!

B u d a p e s t, 2009. év január hó 27. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelélül:

tisztviselő